ANUNȚURI

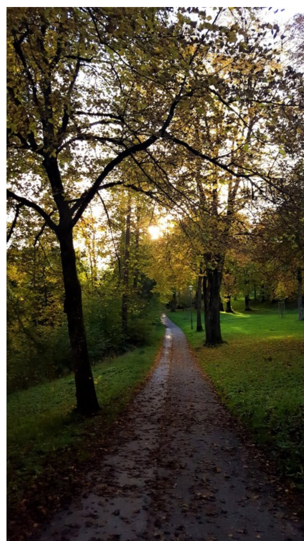
• Blând și liniștit. Tăcut și fără să ridice vreodată glasul la cineva. Răbdând orice neajuns de la ceilalți, fără să riposteze. Acestea au fost cuvintele pe care le-am auzit zilele trecute despre fratele **Ioan-Voicu** (soțul Lianei asistenta), care a trecut de câteva zile la Domnul. Dumnezeu va descoperi în veșnicie taina fiecărui suflet, mai ales a celor care au trăit cu discreție.

• Sunt de 25 de ani împreună, căsnicia lor stând pe patru stâlpi (cei patru copii), după cum am auzit duminica trecută, când am fost părtași la cununia de argint (25 de ani) a fraților **Simeon-Istvan și Daria-Doina**. Dumnezeu să le dea putere și de acum înainte!

ȘTIRI

• Duminică, 09 octombrie 2022, cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului, împreună cu un sobor de preoți și diaconi va avea loc **slujba de târnosire** și sfințire a picturii bisericii „Intrarea Domnului în Ierusalim” a **Parohiei Arad-Grădiște II**, din Municipiul Arad. (*sursa: arhiepiscopiaaradului.ro)*

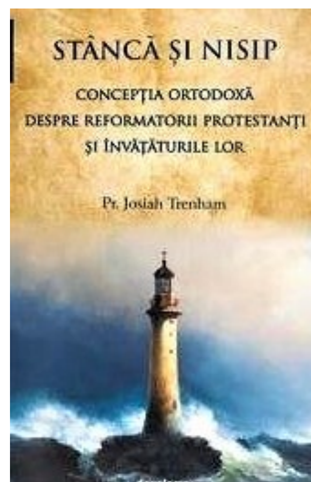
• **Klaus Kenneth** va susține marți, 11 octombrie, conferința „Tinerii și călătoria spre Adevăr”, organizată de **ASCOR Timișoara** la Universitatea de Vest. A trecut prin religiile orientale și printr-o viață zbuciumată, plină de căutări, până când l-a cunoscut pe Sf. Sofronie de la Essex și s-a botezat ortodox. *(sursa: basilica.ro)*

• Duminica trecută, credincioșii Parohiei Sânleani, au fost chemați de glasul clopotelor pentru a fi prezenți la slujba Vecerniei, unde a avut loc **instalarea părintelui Călin-Dan Teuca** (directorul Seminarului Teologic din Arad), ca păstor duhovnicesc al acestei comunități nou înființate. (*sursa: arhiepiscopiaaradului.ro)*

LIBRĂRIA LOGOS ne recomandă

Pr. Josiah Trenham

Stâncă și nisip. Concepția ortodoxă despre reformatorii protestanți și învățăturile lor

Este în prezent cel mai util și cuprinzător studiu pentru a înțelege deosebirile dintre Ortodoxie și creștinismul apusean, cu ramurile sale: romano-catolicismul și protestantismul. Provenind el însuși dintr-o veche familie de protestanți americani, Părintele Trenham reprezintă ghidul ideal pentru a înțelege Reforma, dogmele protestanismului și impactul reformatorilor.

Așteptăm întrebările, sugestiile și eventualele colaborări pe adresa revista.maximina@gmail.com sau la tel. 0734.194.372. Mulțumim tuturor pentru rugăciuni și ajutor financiar.

MaxiMina

Foaie ortodoxă pentru suflet

Transumanism și Transfigurare

Acum, când lumea tremură la gândul unui apropiat conflict nuclear, președintele SUA a dat în septembrie un ordin executiv cu privire la biotehnologia avansată. Este vorba despre *„nevoia de a dezvolta tehnologii genetice care să poată scrie circuitul unei celule și să realizeze o programare biologică predictibilă, în același fel în care se creează partea de software a unui calculator”*.

Doamne, miluiește! Chiar dacă vrem sau nu, chiar dacă știm sau nu, epoca transumanismului este gata să înceapă. Ce este transumanismul? În definiția dată de unul din părinții mișcării, *„transumanismul diferă față de umanism prin recunoașterea și anticiparea **modificărilor radicale ale naturii** și posibilităților vieții noastre, rezultând din diverse științe și tehnologii”*. Alții îl cataloghează ca o mișcare intelectuală și culturală internațională care sprijină folosirea noilor științe și tehnologii pentru a îmbunătăți abilitățile și aptitudinile mentale și fizice ale oamenilor și **a ameliora ceea ce ea vede ca aspecte nedorite și nenecesare ale condiției umane, cum ar fi prostia, suferința, boala, îmbătrânirea și moartea involuntară**.

Acum câțiva ani am fost la Budapesta la un congres al familiei, organizat de Ministerul Familiei din Ungaria (au așa ceva, un minister al familiei, în timp ce în SUA avem un ambasador LGBT!). Ni s-a prezentat pe un ecran numele tuturor prim-miniștrilor din Europa occidentală și est-centrală și am fost întrebați câți copii credem că au acești miniștri. Media conducătorilor occidentali de atunci a fost 0 (zero), iar în cealaltă parte a Europei media era în jur de 3. Acești oameni fără copii iau decizii referitoare la viața noastră de familie!

Suntem conduși de oameni care vor să revoluționeze creația lui Dumnezeu, de oameni care stau împotriva Lui și a tot ce înseamnă tradiția și vederea creștină asupra lumii. De oameni care sunt gata să-și folosească poziția în cel mai distructiv mod cu putință. Acești oameni neagă

Icoana Maica Domnului de la „Șapte Lacuri”

(13 octombrie)

Icoana făcătoare de minuni a fost dăruită mănăstirii Șapte Lacuri de lângă Kazan (Rusia) acum aproape 4 secole, dar este mult mai veche. A fost purtată în mai multe procesiuni pentru izbăvirea de ciumă. Din consemnările minunilor acestei icoane, reiese clar că orbii, paralizii, stăpâniți de demoni erau vindecați în jurul ei prin rugăciuni. De asemenea, icoana este considerată *ocrotitoarea și ajutătoarea femeilor care și-au pierdut pruncii*, a celor *singuri* și uitați de lume, celor și bolnavi și neputincioși, a celor cu *boli nervoase.*

viața veșnică și raiul, dar nu pot trăi cu consecințele acestei negări. Căci o astfel de poziție taie orice înțeles al omului și al lumii, taie orice soluție la problemele vitale ale omenirii.

Acești oameni înveșnicesc moartea! Însă sunt prizonierii lumii seculare pe care au creat-o și ai lipsei lor de credință în Dumnezeu. Astfel că au creat transumanismul. Însă nu pot șterge dorul după Edenul pierdut, care este în fiecare fibră a fiecărui om! **Deși Îl neagă pe Dumnezeu, nu pot șterge faptul că suntem toți făcuți după chipul Său. Iar acest chip este mărturia împotriva viziunii lor atee asupra lumii**.

Cea mai bună descriere a adepților transumanismului o face Sf. Ap. Pavel acum 2000, adresându-se Romanilor:

„Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fărădelegea și peste toată nedreptatea oamenilor care țin nedreptatea drept adevăr. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este cunoscut de către ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat lor. Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvânt de apărare, pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pe Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit, ci s-au rătăcit în gândurile lor și inima lor cea nesocotită s-a întunecat. Zicând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni.”

Deși spun că vor să ajute omenirea, soluțiile lor fără de Dumnezeu aduc consecințe extrem de grave, care îi depășesc chiar și pe inițiatorii lor. **Ei vor să rezolve problema păcatului prin negarea sa, iar problema morții printr-o tehnologie avansată.**

Transumaniștii trebuie să se închine cuiva, dacă nu se închină adevăratului Dumnezeu, iar dumnezeul lor este tehnologia. Au nevoie, ca toți oamenii, de un mântuitor, dar pentru că nu-L doresc pe Mântuitorul Care le-ar pune în cumpănă faptele, și-au creat un **lucru** mântuitor – tehnologia.

Una dintre tezele lor este aceasta: „moartea e opțională”. Și aceasta o numesc știință. Să nu fim copii la minte! Cine a scăpat până acum de moarte, în afară de Hristos, Cel care a biruit moartea? Ei cred că dacă punem creierul într-un recipient care să-l conserve și să-l adăugăm apoi, prin tehnologie, unui „trup” robotizat, aceasta înseamnă nemurire. Cum să gândești că poți reduce întreaga și minunata personalitate a omului cuprinsă în suflet doar la un organ trupesc precum creierul?

Biserica răspunde la toate aceste naivități și aberații, la ideea de transumanism, prin ceea ce numim **transfigurare**: *„Celui ce te lovește peste obraz, întoarce-i și pe celălalt; pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și cămașa. Oricui îți cere, dă-i; și de la cel care ia lucrurile tale, nu cere înapoi...”*. Întreaga învățătură a Mântuitorului se concentrează nu pe schimbarea creierului, ci pe **schimbarea inimii**, centrul sufletului său, pe **vindecarea voinței**, pe **luminarea minții**.

Transumaniștii nu înțeleg că nu tehnologia a cauzat căderea omului, și nu ea va fi aceea care îi va aduce mântuirea. Căderea omului a fost una personală, Adam și Eva s-au depărtat de Dumnezeu, iar întoarcerea omului este tot una personală, prin Hristos, iar nu printr-un obiect sau o tehnică. *„Căutați-Mă și veți fi vii!”* (Amos 5, 5) Dacă vrem să trăim, singurul chip este a-L căuta pe Dumnezeu, căci El este Viața.

Pr. Josiah Trenham

Biserica Ortodoxă Sf. Ap. Andrei, Riverside, California

loc tăcut

tăcerea cuvintelor tale

este mai puternică decât o revoltă

minciunile vor să invadeze toate celulele

și dau în flăcări

când liniștea se-așterne

înveți s-asculți tăcerea grăitoare

e înlăuntru și limpezește firea

devine putere a duhului tău

în sinele adânc

loc tăcut de-ntâlnire

cu Dumnezeu

P.N.

Interviul săptămânii

Bezdinul minunilor

Bezdinul are o umbră de taină. Pustietatea locurilor și a mănăstirii odihnesc și cutremură, în același timp. Străjuie Lunca Mureșului de aproape 500 de ani. Au trecut peste el valurile vremii: otomani, uniați, austro-ungari, comuniști... A rămas în picioare... Iar Dumnezeu a descoperit în anii din urmă comoara cea de mare preț a mănăstirii, Sf. Chiril. Mireasma de jertfelnicie, rugăciune și smerenie ce se simte când îi săruți moaștele, te face familiar cu Sfântul într-o clipă și dornic să-l mai cercetezi din când în când. E singurul statornic la Bezdin. Despre el și despre mănăstirea sârbească atât de iubită și de români ne-a împărtășit câteva gânduri ***Elisabeta****, sora noastră care cercetează mereu sfinți și locuri încărcate de har.*

De câtă vreme ați devenit o apropiată a mănăstirii Bezdin și de unde dragostea pentru acest loc?

De 10 ani merg la Bezdin. Din seara în care a fost descoperit Sf. Chiril. Numai el știe taina aceasta...

De la o singură viețuitoare după anii '90, maica Anghelina, s-a ajuns într-o vreme la o obște de monahi...

Obștea de monahi au fost doar doi din Serbia. Însă după câțiva ani au plecat. Starețul, părintele Emilian, din păcate s-a îmbolnăvit foarte rău și a trecut la Domnul la vârsta de 33 de ani. Acum e acolo un părinte din Serbia care face Sf Liturghie și Silviu care e de 7 ani la Bezdin.

Ce schimbări s-au făcut în ultimii ani? Știm că acestea s-au realizat și cu ajutorul unor frați din obște.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului și al Sf. Chiril, și prin oamenii pe care Ei i-au adus, s-au refăcut acoperișul, bucătăria, 4-5 chilii. S-au pus geamuri la coridoare. Maicile de la Gai și Tămand au cusut veșminte atât pentru Sfântul, cât și pentru biserică și ierarhul sârb.

Când a fost descoperit Sf. Chiril? Spuneți-ne ceva despre el.

Nu știu să spun exact anul. Cu 10 ani în urmă cu siguranță. A luptat pentru Ortodoxie în secolul XIX. A fost închis 20 de ani pentru că a refuzat să accepte trecerea cu forța la uniație a ortodocșilor sârbi și trimis în exil la Mănăstirea Bezdin. Aici a stat închis într-o chilie mai mulți ani. Ceilalți monahi nu aveau voie să-l caute. A fost înmormântat în curtea Mănăstirii, în spatele Bisericii, unde a fost descoperit prin dragostea lui Dumnezeu pentru oameni și pentru a-i ajuta prin Sfinții Lui. **Sf. Chiril este mare făcător de minuni.** A vindecat foarte multă lume de tot felul de probleme. **Este prăznuit în 11 octombrie.**

Poate ar trebui să-l punem mai des la încercare...

Maica Anghelina spunea că se vedea la miezul nopții o rază de lumină care sigur venea de la sau spre mormântul Sfântului Chiril.

Pot să spun că Sf. Chiril este un dar de la Dumnezeu pentru noi toți care locuim în jurul lui. Totdeauna când cineva merge și vorbește cu el, stă și îl ascultă cu foarte multă dragoste și smerenie. Deja când intri în curtea mănăstirii se simte o pace și o liniște care cu siguranță sunt de la Sfântul. Dar să nu uităm că acolo în primul rând Maica Domnului este stăpână și stareță, și cu siguranță Ea a mijlocit la Dumnezeu să fie descoperit mormântului Sfântului Chiril, în urma rugăciunilor celor care veneau să se roage la Bezdin, având probleme și necazuri.

Vă mulțumim!

Îndemnuri simple
pentru o viață complicată

Internetul este plin de citate și maxime, mediile sociale răspândesc zilnic cuvinte de folos. Nu dorim să adăugăm la acestea altele, ci vă împărtășim un program de viață creștină obișnuită, alcătuit de Părintele Thomas Hopko, unul dintre dascălii de seamă ai Ortodoxiei americane. Cu toții avem nevoie din când în când de o clarificare a celor pe care să ne concentrăm cu adevărat zi de zi. Programul său de viață creștină nu are pretenția de a fi cel mai bun, însă poate fi pornirea pentru mici schimbări. Sunt lucruri simple pentru viețile noastre tot mai complicate. Reproducem în acest număr jumătate din îndemnurile sale.

► Fii mereu cu Hristos și pune-ți nădejdea în Dumnezeu pentru orice lucru.

► Roagă-te cum poți, nu cum crezi că ar trebui.

► Stabilește un program de rugăciune pe care să fii în măsură să-l ții și urmează-l cu strictețe.

► Spune „Tatăl nostru” de mai multe ori pe zi.

► Repetă o rugăciune scurtă de câte ori poți.

► Când te rogi, fă metanii.

► Hrănește-te moderat și cu mâncare sănătoasă, postește în zilele de post.

► Practică tăcerea – interioară și exterioară.

► Stai în liniște pentru 20 sau 30 de minute în fiecare zi.

► Fă fapte de milostenie în taină.

► Participă la sfintele slujbe cu regularitate.

► Spovedește-te și împărtășește-te cu regularitate.

► Nu face părtășie cu gândurile și sentimentele nepoftite.

► Descoperă-ți cu regularitate toate gândurile și sentimentele duhovnicului.

► Citește Scriptura zilnic.

► Citește cărți bune, măcar câte puțin.

► Cultivă comuniunea cu sfinții.

► Nu ieși în evidență, ci fii omenos.

► Fii amabil cu toți, înainte de toate cu casnicii tăi.

► Păstrează curățenia și ordinea din casa ta.

► Fă-ți un hobby bun și sănătos.

► Fă exerciții fizice cu regularitate.

► Trăiește cu adevărat fiecare zi și fiecare parte a ei.

► Fii sincer în toate, și mai întâi cu tine însuți.

► Fii credincios în cele mici.

Fericitul Neculai de la Sihăstria

(†10 octombrie 2004)

Din Galațiul natal, vine după război în cealaltă parte a țării, tânăr fiind, și stă o vreme la mănăstirea Bodrog. Apoi află de părintele Cleopa Ilie de la Sihăstria și i se face ucenic. De atunci a îmbrăcat **haina nebuniei pentru Hristos.** Grija sa a fost rugăciunea. Dorința lui – obținerea liniștii de a se ruga. Spunea că „în veacul ăsta nu este timp de stat de vorbă”. În vremea Postului Mare, se mulțumea cu câteva linguri de miere și apă. La bătrânețe a împărțit broșuri și cărți duhovnicești prin țară. În 2004, la sfârșitul Sfintei Liturghii, aflat la rugăciune înaintea icoanei, se stinge liniștit.

Sfinți din vremurile de pe urmă

Starețа Rahila
- văzătoarea cu duhul de la Borodino -

Născută în prima jumătate a secolului al XIX-lea, într-o familie de negustori bogați din Rusia, Maria și-a dorit de copilă altceva decât viața pe care o duceau părinții ei. Mergând într-un pelerinaj la Lavra Pecerska, i s-a arătat Sf. Teodosie, care a îndemnat-o să lase lumea și să-și afierosească viața lui Hristos. Așa a ajuns Maria monahie, cu numele de Rahila, iar de la 39 de ani s-a mutat la Mănăstirea Borodino, unde va fi mai târziu stareță și unde va rămâne până la adormirea sa din 1928. Starețа Rahila a fost canonizată de Biserica Rusiei, data pomenirii sale fiind de 27 septembrie/10 octombrie (ziua adormirii). Spicuim mai jos câteva fapte minunate din viața acestei starețe a Rusiei.

Înmulțirea bucatelor

În cel de-al șaptelea an de ucenicie stareța a împuternicit-o pe Maria să supravegheze pregătirea mesei pentru lucrătorii mănăstirii. Maicile care avuseseră mai înainte această ascultare erau invidioase pe Maria și s-au hotărât s-o facă de râs în fața întregii mănăstiri. Într-o zi, nu au înștiințat-o că a doua zi aveau să sosească o mulțime de lucrători cărora va trebui să li se dea să mănânce. Fără să bănuiască ce i se pregătește, Maria a făcut dimineață mâncarea, cu rugăciunea pe buze. La ceasul prânzului, călugărițele au venit la ea și i-au spus că sunt mai bine de o sută cincizeci de lucrători cărora trebuie să li se dea de mâncare. *„Am ieșit în fugă din bucătărie, povestește maica Rahila, m-am dus la căpița de fân și acolo m-am prăbușit în genunchi, întinzându-mi brațele către cer și spunând: «Maica lui Dumnezeu, scapă-mă din necaz! Dă-le tu de mâncare acestor lucrători! Eu n-am știut nimic, nici n-am vrut să am vreo întâietate. Am venit aici din ascultare.» Mă rugam fierbinte, și lacrimile îmi șiroiau pe obraz."* S-a întors în bucătărie, a scos din cuptor oala cu ciorbă, a făcut asupra ei semnul crucii și a început să pună în blide; surorile duceau la masă. Iar borșul nu numai că a ajuns la toți lucrătorii, ci a rămas și pentru obște. Muncitorii au plecat sătui. În urma lor, Maria a mai hrănit încă cincisprezece maici. Dar în oală mai era destulă mâncare! Pâine a rămas mai multă decât se copsese. Iar la început, toată ciorba fusese chibzuită cam pentru 25 de oameni! Vestea despre această minune s-a răspândit repede în mănăstire și dincolo de zidurile ei.

Duhovnicia

Maica Rahila a primit marea schimă în 1915. Potrivit tipicului mănăstiresc, a rămas în biserică vreme de câteva zile și nopți. În acel timp maica s-a aflat de multe ori în răpire pe când se ruga, făcându-se nevăzută celor din jur. Atunci a văzut-o pe Maica lui Dumnezeu într-o mantie gingașă, bătută toată în pietre de mare preț.

După ce a primit schima, maica Rahila locuia într-o chilie lângă bolniță și veghea asupra ei. Le mângâia pe maicile date în grija sa și, având **darul străvederii**, pe multe le îmbărbăta și le pregătea pentru ceasul morții. Maica Rahila vedea mai înainte ceasul morții celor din bolniță. Din senin o vedeai că începe să se îngrijoreze și adesea alerga, în puterea nopții, să cheme preotul cu Sfânta Împărtășanie pentru vreuna dintre călugărițe care era pe moarte. Până când părintele se ducea la biserică să ia Sfintele Taine, maica Rahila începea a o pregăti pe bolnavă și a o încredința să se împărtășească. Aceasta, care de multe ori se simțea încă bine, primea cuminecătura, deși era nedumerită. Se întâmpla câteodată că nici nu apuca părintele să ducă înapoi la altar Sfintele, că și venea cineva cerând să pomenească la morți pe cea pe care abia o împărtășise!

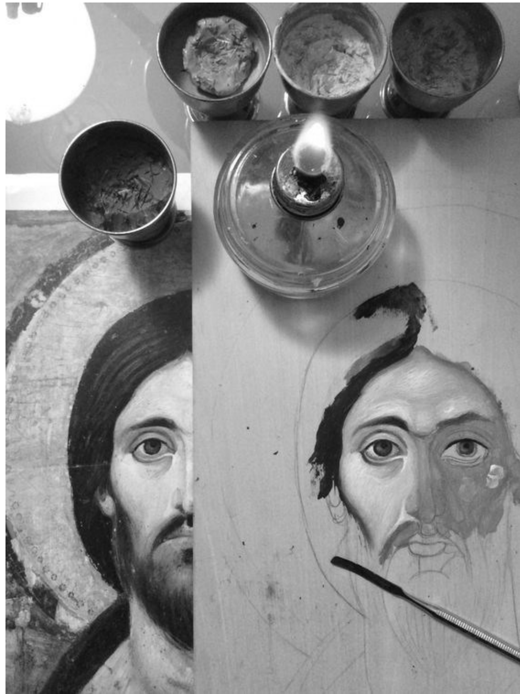
Odată ce a ajuns schimonahie, lumea alerga la ea ca la o maică duhovnicească plină de har, iar aceasta o tulbura nespus. În noaptea ce a urmat primei zile în care pelerinii au venit la ea pentru blagoslovenie, maica Rahila s-a rugat fără încetare. În zori, ațipind puțin într-un scaun, a văzut-o limpede în chilie pe Maica lui Dumnezeu în veșmânt alb si în mare strălucire. Maica Domnului a binecuvântat-o și i-a spus cu glas tare:

- Tot ce vei cere pentru oameni eu voi împlini! Voi blagoslovi pe toți cei blagosloviți de tine!

Atunci și-a amintit și cuvântul starețului Ioan Zăvorâtul, care îi spusese odinioară: *„Are să vină vremea când n-ai să mai ai timp nici să-ți faci cruce. Vei mângâia oamenii, căci va fi mare suferință.”*

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne pe noi! Amin!

I.G.

Icoane
sau tablouri ?

Părintele Ștefan ne spunea acum mai mulți ani că ar trebui să fim mai atenți față de învățătura Bisericii și a canoanelor. De la aceste cuvinte a venit gândul de a aduna aici câteva cuvinte de clarificare în ce privește icoana ortodoxă, și în special icoana Sfintei Treimi.

„Reprezentarea Sfintei Treimi cu imaginea Tatălui bătrân și a Duhului în chip de porumbel nu a existat până la căderea Bisericii Apusului la anul 1054. Căderea în erezie se vede clar și în iconografie. Icoana Treimii era cea clasică, a îngerilor de la stejarul Mamvri. Reprezentările Tatălui de până atunci erau într-un nor, ca atunci când a dat tablele legii lui Moise." (*Părintele Ștefan*)

Cei care susțin că Dumnezeu Tatăl poate fi pictat, se bazează pe vedeniile proorocilor, în special pe ale proorocului Isaia (6:5 – Domnul Savaot) și Daniel (7:9 și 13 – Cel Vechi de zile). Însă, potrivit tâlcuirilor făcute de Sfinții Părinți la proorociile din Vechiul Testament, putem vedea că aceste vedenii sunt înțelese ca fiind referiri la Dumnezeu Fiul și nu la Dumnezeu Tatăl.

Chiar înainte de 1054, și anume la Sinodul VII Ecumenic (787), Sf. Părinți au stabilit clar în ce fel pot fi reprezentate Persoanele Sfintei Treimi. **Tatăl nu poate fi reprezentat pentru că nu a fost văzut**. Fiul S-a arătat, deci poate fi reprezentat. Însuși Mântuitorul răspunde Apostolului Filip, care Îl roagă să le arate pe Tatăl: *„De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?"* (Ioan 14, 9).

Părinții Sinodului au reluat argumentul Papei Grigorie II din scrisoarea acestuia către împăratul Leon Isaurul: *„**De ce nu-L reprezentăm** și nici nu-L descriem **pe Tatăl** Domnului nostru Iisus Hristos? **Pentru că nu știm cum este**. (...) Numai dacă L-am fi văzut și cunoscut precum L-am văzut și cunoscut pe Fiul Său, atunci am fi încercat să-L descriem și să-L reprezentăm cu ajutorul artei"*.

Alți doi mari apărători ai sfintelor icoane, Sfinții Teodor Studitul si Ioan Damaschin, s-au opus reprezentării lui Dumnezeu Tatăl. Sf. Ioan Damaschin afirma: *„Nu Îl reprezentăm pe Domnul Dumnezeu, deoarece nu Îl vedem; dacă L-am fi văzut, L-am fi reprezentat"*.

Reprezentarea catolică a Sf. Treimi a fost interzisă de Marele Sinod de la Moscova, din anul 1667, în următorii termeni: *„A-L reprezenta în icoane pe Dumnezeu-Savaot (adică pe Tatăl), cu barbă albă, cu unicul Său Fiu în poală și cu un porumbel între Ei, este nemaipomenit de absurd și de necuviincios, pentru că nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu-Tatăl. Pentru că Tatăl nu are trup și nu în trup S-a născut Fiul din Tatăl mai înainte de veci; David Profetul spune: «Din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut» (Ps. 109, 3) – dar această naștere nu este în trup, ci este mai presus de înțelegere și de exprimare..... Iar Sfântul Duh nu este porumbel în esență, ci Dumnezeu... **Duhul Sfânt a apărut în chip de porumbel la Botezul Domnului în Iordan, și de aceea numai în acest context trebuie înfățișat ca porumbel**. Dar în alte contexte, cei care au înțelegere nu trebuie să-L reprezinte pe Duhul Sfânt ca porumbel. Pentru că pe Muntele Tabor a apărut ca un nor și alteori altfel.*

Imaginea catolică a Sf. Treimi s-a răspândit în lumea ortodoxă mai ales începând cu secolul XVII. Despre această pictură, în care Dumnezeu -Tatăl apare ca bătrân, cu Fiul Său – Hristos în poală și Sfântul Duh ca un porumbel fie între ei, fie pe un disc ținut de Mântuitorul, Vladimir Lossky susține că **transpune doctrina Filioque în forma picturală**. Cu trecerea timpului, astfel de reprezentări au devenit din ce în ce mai numeroase.

Icoana Sfintei Treimi care înfățișează „ospitalitatea lui Avraam" și care corespunde întru totul învățăturii Bisericii, atât în conținut, cât și în expresia ei artistică, este **Sfânta Treime zugrăvită de Sfântul Andrei Rubliov.** Această reprezentare a celor Trei Persoane biblice sub formă de îngeri **este singura icoană admisă a Sfintei Treimi.**

Mărturii

Suferința asumată

Părintele Arsenie Papacioc

Nimic nu m-a ajutat mai mult în viață ca suferința. Singură suferința este suprema catedra de teologie. Sunt sigur că îngerii erau geloși pe noi pentru că ei nu au această suferință dincolo de firea noastră. Da, pentru că nu știai dacă trăiești până mâine. Această stare de tensiune extraordinară îți dădea **ocazia să te cunoști cu adevărat pe tine însuți.** Nu este vorba de o suferință. Tendința lor era exterminarea prin înfometare. Zarca e o „închisoare in închisoare", făcută de unguri pentru români, ca să-i omoare, unde fără discuție se aplica regimul de exterminare specific fiecărui ins sau fiecărui grup de inși.

Ultimii ani -un an, doi- numai în Zarca m-au ținut. I-am înfruntat la o întâlnire pe care ne-au organizat-o ei acolo cu deținuții vânduți, ceea ce era pedepsit cu moartea. Dar nu a vrut Dumnezeu. M-au băgat la răcitor. În trei zile mureai - s-a constatat. La camere frigorifice, unde erau minus câteva grade, știți. Era beton peste tot, fără pat, fără scaun, dezbrăcat. Era regim de exterminare. Puteau să te împuște, dar preferau să te lase să mori încet, fără să lase urme. E groaznic, dar am supraviețuit!

Aveam o curiozitate de copil să văd cum iese sufletul... Au murit mulți. Nu puteam comunica decât prin morse, și au cerut cei de alături să se spovedească. Tot prin morse. Eu puteam să transmit, dar nu puteam să primesc. Dacă te prindea, te omora pe loc. Și am avut următorul consemn cu ei, tot prin morse: *„Mâine, la o anumită ora - am apreciat cu ei atunci- stați în partea asta a celulei. Eu vă dau semnal prin morse, prin perete, să vă amintiți în gând păcatele și eu vă dezleg. Cu o condiție: dacă muriți până mâine-pentru că așa se punea problema- e valabilă spovedania. Dar dacă nu muriți, la primul preot pe care-l întâlniți să vă spovediți din nou de păcate."*

Adică am procedat cinstit în ceea ce privește respectiva Taină a Pocăinței. Vă spun acestea ca să aveți o imagine a stării noastre spirituale acolo, când **erai în fiecare moment nesigur de clipa următoare**. Această stare nu era de o zi, era de ani. Nu am putut vedea nici un semn de bunăvoință omenească de la gardieni în tot acest timp. Te dușmăneau și te omorau pentru o pârliță de leafă, ca pe un criminal, pentru că așa era educația pe care le -o făceau: *„tâlharilor, dacă nu vă astâmpărați, vă băgăm în locul lor!"*

Am fost întrebat de mulți unde a fost mai greu: în închisoare sau în pustie, pentru cp am trăit și prin pustie. În închisoare, cei care credeau în Dumnezeu se chinuiau și le era rău. Pentru că nu era o forță nevăzută care să oprească nițel pornirile sălbatice, de cruzime, de ură care apăsau mereu pe om. Asta lipsea. În pustie însă dracii cu care lupți se temeau de Dumnezeu și era mai ușor, cu toate intemperiile vremii: iarnă, zăpadă, fiare sălbatice, respectiv stare încordată și acolo. Era totuși o notă de libertate. Dumneavoastră încă nu știți cât e de scumpă libertatea și pentru ce ne-a lăsat-o Dumnezeu? **Nu-i nimic mai scump la Dumnezeu ca timpul pe care ni-l dă să-l trăim.**

Pentru că a sufla și a răsufla e tot de la Dumnezeu. Și atunci a avut marea prudență Domnul Hristos să ne spună că nu se mișcă fir de păr fără voia Mea. Suntem guvernați de Dumnezeu în toată mișcarea, în toate gândurile noastre ascunse. Sigur că depinde și pe ce poziție te așezi. Având în vedere și numai lucrul acesta: viața veșnică. Dacă te rătăcești de la Adevărul de credință, dacă ești neatent sau ești ateu-Doamne ferește! Că-i mai gravă starea aceasta, nepăsarea aceasta. Aceasta e nesuferită la Dumnezeu... Pentru că **nu e atât de supărat Dumnezeu pentru anumite greșeli pe care le facem, cât e pentru că suntem nepăsători.** Ne amânăm existența duhovnicească, mergem din inerție. E o mare greșeală!

> ***Trebuie trăit fiecare moment în toată plinătatea lui!***

Să te cunoști pe tine. Care e una din marile greșeli existente în lume? Ființa omenească, făcută după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, se izolează după propria sa pornire egocentrică.